

PODZIMNÍ SBOROVÝ LIST 2026

FARNÍHO SBORU ČCE V NOSISLAVI

Sto padesát let stará slova z prvního kázání v kostele

(Gn 28, 18.19)

„...Čím vám bude, moji milí, tohoto chrámu užívání, to teprve v příštích dobách seznáte. Tak jako mnohý nástroj hudební, tak i chrámy svým stářím vždy větší nabývají ceny. Tak jako harfa zvučnější i zvukem libější se stává, čím delší dobu na ní hrávala již ruka umělá, tak i chrám vždy úcty hodnější, vždy posvátnější nám se býti jeví, čím déle evangelia zvěsti zaznívaly v něm a čím více pokolení v něm se modlilo a pělo chvalo zpěvy...

V tom rmutném běhu světa všedního den po dni nacházíte, jak mezi bližní místo lásky hnízdí se jen svár a jak rozmanitých lidí rozmanité snahy lidi od lidí spíš oddělují, než aby je k sobě poutaly. Než hle, jak opačný vliv má chrámové shromáždění! Pod touto střechou boháč s chudým sejdou se a vysoký s nízkým, člověk ctnostný s chybujiícím, často i nepřítel s nepřítelem. A při tomto se sejítí pak slovo lásky hlásá se a evangelium jen samé odpuštění káže a modlitby lidské vášně umlčují a srdce naše, jsouce obměkčena tak, ochotna jsou uznati, my že všichni bez rozdílu jednoho jsme nebeského Otce dítky, jednoho jen Krista Spasitele vykoupené duše, jednoho jen Ducha svatého vyvolený Boží lid...

Kázání s názvem „**Beth El**“ přednesl **Ferdinand Císař**, působící tehdy v Novém Městě na Moravě, později v Kloboukách, **8. října 1876** jako první kázání v novém kostele.

Ten den zaznělo ve staré modlitebně ještě kázání od Pavla Nešpora, bratra místního Daniela Nešpora. A ještě jedno před kostelem pro ty, co se nevešli dovnitř, od seniora

Jana Gustava Janaty ze sboru Chleby. Samotné posvěcení provedl moravský superintendent a někdejší místní pastor **Jan Beneš**.

(Celé kázání vyšlo tiskem v roce 1880 a bylo přetištěno v roce 2011 jako příloha „/zůstávali v učení apoštolském“.)

Vladimír Svoboda

Je na desce o základním kameni kostela pravopisná chyba?

Známe ten nápis, neboť chodíme kolem něj. A nemyslíte, že je na něm chyba? Že to třeba kameník v rychlosti spletl a nikdo to pak neřešil? Možná je to maličkost, je ale třeba o tom mluvit, když se na to ptají zvědavé děti.

V 19. století se používaly dvě varianty pro desátý měsíc v roce:

- Říjen: Toto je původní a správný název, který se v češtině ustálil. Pochází ze staročeského slova říje (říje jelenů).

- Řín: Tento tvar vznikl stažením původního slova (říjen → řín). V 19. století se objevoval poměrně často, ale postupně byl pocíťován jako zastaralý nebo nářeční.

V rámci jazykového broušení nakonec zvítězila podoba říjen. Mistr kameník tedy tehdy svou práci neodbyl a Nosislavští nebyli laxní při převzetí díla.

Vladimír Svoboda

Co je správnější?

Jdu na bohoslužby, konají se bohoslužby. Nebo je lepší použít jednotné číslo? Koná se bohoslužba? V českém evangelickém prostředí se velmi často říká „konají se bohoslužby“. Říká se to i tehdy, když jde o jedno konkrétní nedělní shromáždění. Hojně se ale vyskytuje i výraz bohoslužba. Je tady něco špatně? To však není otázka správnosti užití českého jazyka, nýbrž liturgické tradice a významového posunu.

Z hlediska češtiny je správné obojí, ovšem z hlediska evangelické tradice je plurál bohoslužby velmi hluboce zakořeněný. Důvod je teologický, což vystihuje vyjádření: Bůh slouží nám – a to dvěma způsoby, dvěma službami – slovem a svátostmi. Ve zkratce jde tedy o bohoslužby. Výraz bohoslužby také zdůrazňuje, že nejde o jediný úkon, ale o celek Boží služby člověku (On slouží nám) a lidské odpovědi Bohu (my Bohu). Naše starší tradice chápala navíc bohoslužby jako souhrn několika „služeb“ – služby Slova, modliteb, svátostí, zpěvu atd. Proto se ustálilo mluvit o bohoslužbách i tam, kde jde o jedno nedělní shromáždění.

Mám za to, že výraz bohoslužba je ochuzením (pod vlivem jiným tradic). Znamenalo by to, že jde jen o jednostranný úkon a třeba jednoduchý akt. Nicméně je třeba dodat, že nám moc nepomohou současné oficiální texty ČCE. Zde je praxe obojí: bohoslužby i bohoslužba. Pokud ale chceme zachovat klasický evangelický jazykový úzus, je vhodnější říkat „konají se bohoslužby“. Když ale napíšeme/řekneme „koná se bohoslužba“, není to chyba, ale jen ústupek z tradice, který může znít cize a není k němu vlastně žádný podstatný důvod.

Vladimír Svoboda

Již více jak dvacet let se u nás každoročně koná sbírka šatstva a jiných potřebných věcí pro Diakonii Broumov. Troufám si říct, že je pořád stejně úspěšná a žádaná, ať už ze strany místních lidí, tak i ze strany Diakonie Broumov. Vždy se sejde opravdu velké množství věcí. Nemůžeme si dovolit se sbírkami skončit, lidé si na ně zvykli a už od jara se ptají, kdyže už to bude. Diakonie Broumov realizuje již 33 let myšlenku pomoci sociálně potřebným lidem. Hlavním prostředkem jsou právě tyto organizované sbírky, do kterých se postupně zapojilo přes 2 000 měst a obcí v České republice. Vytříděný textil je rozeslán jako materiální pomoc lidem u nás, ale i v zemích východní Evropy a v zemích třetího světa, zejména v Africe.

Zajímavostí na závěr je, že Diakonie Broumov má novou linku na zpracování textilního odpadu. Jde o světový unikát. Linka dokáže přetvořit textilní odpad na izolační desky do stavebnictví, které budou voděodolné i akustické. Výrobní hala stojí v okrajové části Broumova a vedle budovy je uskladněný textilní odpad. Samotná světově unikátní linka však na spuštění teprve čeká, snad se tedy již brzy dočká.

Jitka Brchaňová

Kázání jako kronika aneb Zaradoval jsem se!

Má vůbec smysl vydávat sborník k příležitosti sborového výročí? Jako dárek pro návštěvu z jiného sboru? Jako fotoalbum? Bude to číst někdo jiný než ti, kteří se na jeho obsahu podíleli? Doufám. A trochu nesměle i doporučuji. Je dobré něco takového mít. Přijde-li čapkovský konec technické progrese, zůstane nám (snad) aspoň ten papír. Papír s pamětí.

Nosislavský sbor vydává sborník s názvem Zaradoval jsem se... ke svým dvěma jubileím – to menší se týká místní pobočky brněnské Diakonie, to velké kostela. Diakonie funguje, zdá se, dobře; kostel – až na nějaké trhliny a zimní měsíce – snad také. Sborník nicméně vzpomíná hlavně na lidi.

V jeho hlavní a nejdelší části jsou kázání vybraná podle docela chytrého klíče: jejich pročtením lze stopovat to, čím místní evangelíci v uplynulých desetiletích žili. S Pravdomilem Brchaněm vzpomeneme na generační třenice osmdesátek, se Ctíradem Novákem na zlaté devadesátky a tehdy nové zkušenosti s rozhlasovým přenosem, kázáním Ondřeje Macka o jákovovském kroku do neznáma vane duch celého jeho mladistvého působení v Nosislavi. Skrze postní kázání Marty Židkové o tom, že se chceme pokusit nést kříž s druhými, si můžeme uvědomit, jak bolestně dlouho už trvá válka na Ukrajině. S výpomocnou kazatelkou Pavlou Michnovou, která byla tehdy členkou sboru v Nosislavi, sledujeme, jaké to je střídat domovy. Završením pak je jedno z letošních kázání současného faráře Petra Chláпка. Z hostujících kazatelů si taky připomeneme Jaroslava Vítka, Ivu Květonovou, Petra Matušku či našeho výpomocného Vladimíra Svobodu.

Ale to není vše: připojeny jsou i modlitby či historická ohlédnutí, v závěru je pak douška z chráněného bydlení. Práce na něm i v něm s klienty a veřejností je úžasná – sice ji lze tak nějak vyjádřit čísly, počty, součty, průměry, ale vezme, že za těmi údaji stojí velké dílo. Dílo nejen těch, kteří v něm bydlí a pracují, ale i těch, kteří jeho vznik iniciovali, připravovali, i těch, kteří se letošního výročí nedožili.

Obrovská práce s texty a představuji si, že stejně tak neúnavná s lidmi (příspěvateli, korektory, s grafikem, tiskárnou, s propagací ve sborovém listu), zastřešení, a hlavně myšlenka toho všeho – to je dílo Vladimíra Svobody. Děkujeme mu!

A musím ještě dodat – zaprvé: nevím, jak dlouho už používá nosislavský sbor své logo s kostelovou rozetou, ale vždy při pohledu na něj žasnu, jak dobře funguje na listinách, jako

magnetka, nálepka na schránce či právě jako grafický prvek na knižních stránkách. Zadruhé: Aleš Dobrovolný nakreslil výjev ze slavnostního otevření kostela (vtipnou náhražku neexistující fotografie z roku 1876). Shluk lidí, kostel, faráři – mezi nimi Ferdinand Císař, na konci davu a v popředí děti, pes, matka s kočárkem. I tato kresba je v novém sborníku, a protože z ní byly nadělaný taky pohlednice, bude dál sloužit ke sborové prezentaci.

Je ale dost pravděpodobné, že největší díl slávy padne na roztomilého hošíka s kladívkem, který se díky efektně minimalistické kompozici jedné fotografie dostal na přední obálku našeho sborníku. Prokope, radujeme se s tebou!

Lenka Dobrovolná

Reportáž ze sborového tábora

Letos se sborový tábor uskutečnil nad Radešínskou Svratkou na chatě Horka. Všem se toto místo moc líbilo. Některým kvůli louce, na kterou byl vždy krásný výhled na západ slunce, a jiným zase díky lesu, ve kterém si hráli a stavěli bunkry. Většina z nás se také shodla, že měli suprově měkké postele. „Mně se líbí náš pokoj, protože je malý, a tak si musíme uklízet, abychom se tam vešli,“ prozradil mi tajemství vždy uklizeného pokoje kluků Matyáš Samson.

Program byl skvělý. Hráli jsme hromadu her, jak bodovaných po týmech, tak i různých jiných. Mezi nejoblíbenější hry patřil tzv. krasoden, kdy si děti vydělávaly peníze a za ty si pak mohly koupit bonbóny a různé jiné mňamky. Jeden večer jsme dokonce měli výsadek. Šlo nás sedm starších dětí a moc jsme si to užili. Další oblíbenou atrakcí byl lanáček, který pro nás připravil Honza Tesař.

Měli jsme tu nejúžasnější kuchařku Janu Tesařovou, která nám vařila tak, že to bylo, jak řekl Štěpán Rafl, prostě „MŇAM!!!“. Všichni jsme si nejvíc pochutnali na palačinkách s Nutellou a Janě za vaření MOC děkujeme.

Vedoucí byli zábavní, kamarádští a vtipní. Někteří nás občas maličko provokovali. „Prokop mi zamíchal kaši. Dávejte si na něj bacha!“ varovala nás Růženka Vaňková. Byli tu také super zdravotníci, Kristýnka a Chris. Všem vedoucím moc děkujeme, že se o nás krásně starali.

Když se nás vedoucí ptali: „Co vám tu chybí?“, tak jsme zjistili, že vlastně nic velkého. Všechno, co nám chybělo, byly jen drobnosti, jako toaletní papír na výsadku a naši domácí mazlíčci.

Taky nám chyběli někteří vedoucí z minulých let, kteří letos nejeli, ale zase tu bylo několik nových vedoucích, kteří byli taky super.

Co nám ale rozhodně nechybělo, byli kamarádi. Těch tady totiž bylo plno. Někteří se možná ze začátku báli, neznali se, ale všichni jsme se brzo skamarádili.

Jednoznačná shoda byla na tom, že příští rok chceme přijet znovu a moc se těšíme na další společné zážitky.

S pomocí všech dětí Ester Konečná

P. S. Přijďte příští rok taky, rádi vás uvidíme!

Letní Consonare

Jako každé léto jsem se na začátku prázdnin setkal s přáteli trubači z Consonare, abychom spolu strávili příjemné chvíle spojené s hraním. Tentokrát jsme se sjeli do krásné Sázavy, kde nám připravila prostory k ubytování sestra farářka Alžběta Hatajová. O blaho našich žaludků jsme se starali sami, každý přivezl z domu nějakou dobrotu či specialitu, na obědy jsme vždy někam zajeli nebo zašli. Týden byl naplněný hudbou, zkoušením nových věcí, přípravou koncertu na Zelené hoře a na nedělní doprovod bohoslužeb. Došlo také na výlety, třeba návštěva židovského muzea v Polné, bylo také koupání, večerní hry, vzpomínání, mladší si zahráli na místním hřišti fotbálek a spousta dalších aktivit.

Přál bych i našim trubačům účast na takových setkáních. Příležitost bude hned v říjnu, kdy do Nosislavi přijedou trubači z Consonare, aby nám přispěli hudbou ke slavnosti 150. výročí otevření kostela. Vše je domluvené, rádi přijedou a skutečně je na co se těšit.

Vladimír Lukl

Jiří Gruber a naše slučování sborů

Nápad na slučování sborů Hustopeče a Nosislav nebyla chvatnou myšlenkou. Nejdříve napadla tehdejšího seniora Jiřího Grubera, pak se z toho stal dlouhý proces jednání v letech 2020 až 2025. Jiří Gruber situaci ve sborech našeho seniorátu dobře znal a věděl, že sbor Hustopeče u Brna se do budoucna jako samostatný neudrží. Na myšlence sloučení intenzivně pracoval i poté, co přestal být seniorem a farářem sboru v Brně I. a stal se farářem na zkrácené úvazky v Nikolčicích a Hustopečích (2022-2024). V této práci pokračoval i přesto, že tehdy sbor v Nosislavi neměl svého faráře. Sloučení bylo završeno v roce 2025 s platností od 1. ledna 2026.

Myslím, že sloučení splnilo svůj účel i přes počáteční problémy a nejistotu. Hustopečští tuto skutečnost dobře přijali a jsou se současným stavem spokojeni. S vděčností vzpomínají na vloni zesnulého Jiřího Grubera.

Pavel Stehlík

Pozvánka na Blažkov s Hustopečemi

3. – 4. října proběhne podzimní sborový pobyt na Blažkově, který tradičně pořádá sbor v Hustopečích. Stále jsou volná místa, máte-li zájem si udělat příjemný podzimní víkend s „novými“ bratry a sestrami, neváhejte se ozvat bratru Břetislavu Křížanovi na e-mail: Bretislav.Krizan@seznam.cz nebo telefon: 773 832 048. Biblickým tématem pobytu je Noemova archa a setkání má ekumenický charakter.

Pavel Říčan čestným občanem Hustopečí

Město Hustopeče u Brna se rozhodlo udělit čestné občanství in memoriam velké osobnosti naší psychologie **Pavlu Říčanovi (1933-2024)**. Narodil se v Hustopečích, jeho otec Rudolf Říčan byl v letech 1931-1935 zdejším evangelickým farářem, později se stal též významným teologem a historikem.

Pavel Říčan vystudoval evangelickou teologii (1957) a psychologii (1962). Věnoval se výzkumu v oblasti vývojové psychologie. Byl klinickým psychologem, vysokoškolským učitelem (roku 2004 profesorem oboru pedagogické psychologie) a popularizátorem vědy. Do psychologie dokázal vnášet teologická témata a pojmenovávat potřeby člověka v oblasti spirituální péče. Zasloužil se o věhlas české psychologie, publikačně byl hojně činný a v odborných kruzích je dodnes velmi uznávaný.

Ve středu **30. září** proběhnou od **15 hodin** vzpomínkové bohoslužby v hustopečském evangelickém kostele, poté po malém pohoštění dojde na radnici v **17 hodin** ke slavnostnímu aktu. Všichni jste srdečně zváni k této významné události v našem sboru.

Vladimír Svoboda

Díkůčinění v Šimberku

Letos si opět budeme při Díkůvzdání připomínat péči o krajinu a její dary ve sborovém Šimberku, kde jsme v minulých letech vysazovali ovocné stromy a stovky cibulek květin, jako jsou krokusy, hyacinty, narcisy, tulipány a další. I letos se společně sejdeme k výsadbě, tentokrát především cibulovin. Zveme vás v sobotu **10. října od 15.00 hodin**. Děkujeme všem, kteří na tuto akci myslíte a máte možnost nějaké cibulky z vlastní zahrádky věnovat. Přineste je s sebou.

Luboš Samson a Jirka Květon

Farní sbor Českobratrské církve evangelické
v Nosislavi Vás srdečně zve na oslavy
výročí otevření evangelického kostela

150 LET

11. října 2026

9:00 Bohoslužby s vysluhováním
Večeře Páně

11:00 Koncert trubačů Consonare

12:00 Společný oběd v Husově domě
Prohlídka kostela

14:00 Varhanní koncert

15:00 Posezení v Husově domě
s hudbou a občerstvením

19:00 Zakončení oslav

Prosíme o potvrzení Vaší účasti a rezervaci
společného oběda vyplněním formuláře přes
tento QR kód do 3. 10.

Děkujeme a těšíme se na milá setkání!

www.nosislav.evangnet.cz fb:EvangelickacirkevNosislavi

Příměstský tábor Nosislávku

Ve dnech 3. až 7. srpna ožily naše sborové místnosti příměstským táborem YMCA s názvem Dobrodruzi z Nosislavi. Hned první den jsme se v tropických vedrech vnořili do nosislavských sklepů a zprovoznili osvěžovač na dvoře Husova domu. Během týdne podnikli malí výletníci řadu výprav, nejvzdálenější až do Velkých Pavlovic. V lese nás potrápil hejkal, divoženka i močálová víla, ale táborová hymna nám vždy dodala odvahu. Nechybělo luštění šifer, vaření, cesta do Židlochovic ani přivolávání deště v chráněném bydlení. Děkujeme všem dárcům za

osvěžující zmrzlinu a podporu během náročných dnů. Na konci týdne jsme sice našli poklad, ale tím nejcennějším se ukázaly být společné chvíle. Vdolky k obědu, chladná voda v zátoce, barevná okna v kostele a radost z času stráveného s dětmi daly táboru hlubší smysl. Děkujeme všem dětem za skvělý týden a těšíme se na příště!

Eva Kadlecová

Sborové kalendárium

- 30. 9. vzpomínková bohoslužba díkůvzdání za službu a dílo br. faráře Říčana v Hustopečích
- 3. – 4. 10. pobyt na Blažkově s Hustopečemi
- 2. – 4. 10. Sjezd (nejen) evangelické mládeže v Třebíči
- 10. 10. odpolední Díkčinění v Šimberku
- 11. 10. oslava k výročí 150 let od otevření kostela. Více informací k této události najdete na pozvánce a na sociálních sítích.
- 17. 10. brigáda u kostela - oprava a čištění kamenné zdi, dobrovolníci se mohou přihlásit bratru kurátorovi
- 22. 11. rodinné bohoslužby
- 29. 11. první adventní neděle, bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně, odpoledne tradiční jarmark

Stručně ze staršovstva

Na jaře zvolené staršovstvo se nyní intenzivně věnuje přípravám oslav výročí 150 let kostela, ale nezanedbává ani ostatní záležitosti. Je třeba se zabývat záležitostmi připojeného hustopečského sboru, například péčí o nemovitosti, ale také hledáním vhodného místa pro sborový pobyt, který by na jaře měl být první společný pro Nosislav i Hustopeče.

Dva členové staršovstva byli součástí táborového týmu v Radešínské Svatce. Tábor se opravdu vydařil a je namístě složit poklonu vedoucím i bratru faráři, kteří dětem připravili mimořádně bohatý a pestrý program a věnovali jim maximum ze sebe sama. Děkujeme též za všechny příspěvky do táborové kuchyně!

staršovstvo

Podzimní list 2026 Farního sboru ČCE v Nosislavi, Masarykova 156. Aktuální sborový program – viz nástěnka před kostelem a internet: <http://nosislav.evangelnet.cz>, facebook: EvangelickacirkevNosislavi, YouTube: ČCENosislav. Číslo bankovního účtu 2900034096/2010; IČ 48452831; sborový mail: nosislav@evangelnet.cz; datová schránka: vudu3y4. Farář sboru Petr Chlápek (mobil: 604 282 497, e-mail: Petr.Chlapek@evangelnet.cz); kurátor Roman Kříspín (mobil: 721 707 573, e-mail: roman.krispin@seznam.cz). Dodáváno zdarma na všechny adresy ve sboru. Redakční rada Markéta Bébarová, Vladimír Lukl, Radka Rařlová, Lucie Svobodová, Vladimír Svoboda, Lenka Svobodová a Jana Tesařová. Kresba na titulní straně je výřez z grafiky od Aleše Dobrovolného, ostatní fotky jsou od autorů článků.